

LBRIS

We know
books

EMIL VORA
Copacul dintre ani
Poezii inedite

Perpessicius. „Universul“, București, 1943.
 Alexandrescu, Matei. „Seara“, București, iunie 1943.
 Sugariu, Ion. „Revista Fundațiilor Regale“, septembrie 1943.
 Nichifor, Crainic. „Gândirea“, august 1943.
 Damaschin, Vasile. „Acțiunea“, București, iulie 1943.
 Ciornoagă, Mihail. „Viața“, București, august 1943.
 Odeanu, Anișoara. „Viața“, București, iulie 1943.
 Voita, L. „Curentul literar“, București, iulie 1943.
 Sargețiu, Octavian. „Basarabia literară“, iulie 1943.
 Ghinea, Simion. „Duminica“, București, august 1943.
 Papatanasiu, N. „Viața“, București, august, 1943.
 Petrescu, Camil. „Revista Fundațiilor Regale“, nr. 7, 1943.
 Sargețiu, Octavian. „Basarabia literară“, octombrie 1943.
 Cioculescu, Șerban. „Gazeta literară“, București, februarie 1967.

La volumul *Poarta destinului*

Micu, Dumitru. „România literară“, București, iunie 1969.
 Manu, Emil. „Înainte“, Craiova, septembrie 1969.
 Munțiu, Adrian. „Orizont“, Timișoara, septembrie 1969.
 Rusu, Victor. „Viitorul“, Tr. Severin, aprilie 1969.
 Ștefănescu, Paul. „Orizont“, Râmnicu Vâlcea, septembrie 1969.
 Pîrvănescu, Vasile. „Autori mehedinteni“, „Viitorul“, Tr. Severin, martie 1974.
 Manu, Emil. „Tribuna“, decembrie 1975.
 Mazilescu, Virgil. „România literară“, București, iunie 1975.
 Micu, Dumitru. „Contemporanul“, București, februarie 1975.
 Iliescu, Adriana. „România literară“, București, februarie 1983.
 Goci, Aureliu. „România literară“, București, februarie 1978, (Cronică la vol. *Marea curgere*).

Cuprins

Copacul dintre ani / 5	Punctul din spațiu / 40
Inima / 6	Izvor viu / 41
Nufărul / 8	Izvorul care le însumă / 42
Salt / 10	La cel cuib / 43
Somn fără cântec / 12	Rază de lumină / 45
Treceri / 13	Luna / 46
Vânzătoarea de noapte / 14	Împlinire / 48
Vreme îndelungată / 15	Ecouri ale inimii / 49
Cântare către noapte / 16	Fluviul nerostit / 51
Întrupări de fapte neuitate / 17	Nuferii / 52
Cu tot fastul luminii / 18	Omul / 54
Printre drumeți zoriți / 19	În lumea dintre stele / 55
Un nou tărâm / 20	Pământ al țării / 56
Nedefinit / 21	O voce lăuntrică / 57
Țărâmul dispărut în cântec / 22	Invocare / 59
Pe sub aștri / 23	Pământ natal / 60
Semne către sfârșit / 24	Din marile mulțimi / 62
Într-un somn adânc / 25	Caut un chip / 63
Sporind mai mult / 26	Patria / 64
Fericit lângă ființa dragă / 27	Chipul lui Hyperion / 65
O rimă / 28	Până în maluri de ape / 65
Neterminat / 29	Prinși de firul gândurilor / 67
Fiițele soarelui / 30	Deplina formă / 68
Înalte trepte de timp / 31	Desprindere / 68
Un moment de tăcere / 32	Erotica / 69
Copilărie la Meriș – Motru / 33	O ghindă / 70
Întrupare de chipuri / 34	Seva din adâncuri / 71
Un clinchet / 35	Fluvii spre mare / 72
Precum Hyperion / 36	Înveșmântare / 73
Perenitate / 37	Și dincolo de moarte / 74
Cocori vâslind în noapte / 37	Timp mereu urcând / 75
În vaduri vechi / 38	Melodii închise / 76
Eu și fiul lui / 39	Stele / 77

Te strig de pe celălalt mal / 78
Neodihna / 79
Totul e încoțire,
    creștere, rodire / 80
Cântare către țară / 81
Un izvor subteran / 83
Cuprinsă de uimire / 83
Un tei încărunit / 84
Vor răsări din piatră / 86
Dincolo de magicul geam / 87
Urcuș retrospectiv / 88
Doar o potecă / 89
Vetre străbune / 90
Ziua de mâine / 91
Cireșul / 92
S-a oprit cucul din cânt / 93
Ceasornicul / 94
Revedere / 95
Mii de stele / 96
Legământ / 97
Copacul / 98
Holda / 99
Îmi lăcrimează ochii / 100
Cocorii frunții / 101
Păsări mitice / 103
Ascunși în desimea frunzelor / 104
Lumi în creștere / 105
În marea rotire / 106
De nimenea silit / 107
Un sat cu dealuri / 108
Uimitoarea uimire / 109
Îmi vorbeau rugător / 110
Casa visătoare / 111
Mai tineri și mai înalți / 112
De-a lungul fluviilor / 113
Iubirea îndelung agonisită / 114
Repetatul cerc de rotiri / 115

Grăbiți să ajungă / 116
Timpul vârstei / 117
Întâiul semn e depărtarea / 118
Izvoare limpezi / 119
Călătorind pe ape / 120
Apele trec surâzând / 121
În matricea lumii / 122
O cântare ce înduioșă / 123
Izvor de apă vie / 124
În veșmânt de iarbă / 125
Totdeauna altfel / 126
Râuri revărsate din matca
    sufletului / 127
Un alt drum / 128
Un câmp cu slavă / 129
Singura, învechita-mi
    mantă / 130
Ca un copac din câmpie / 131
Acum, cărunt e satul / 132
Numerele rostite
    altul și-adaugă / 133
Timpul / 134
Gânduri îndeajuns
    dăltuite / 135
Conture ce abia
    depășesc / 136
O noapte cu penajul ei / 137
Obișnuite cu omenești
    bucurii / 138
Fericit unde ajung / 139
Și eu voi deveni străbun / 140
Fântâna dacică / 141
Cu ochi de pâine / 142
Sortit ca veșnic
    să rămână / 143
Statornici cu vecia / 144
Statornici în cuvânt / 145

Pământ cu iarbă românească / 147
Copilărie I (Ulița din sat) / 149
Copilărie II (Masa) / 150
Copilărie III (Descult și murdar) / 151
Copilărie IV (Împresurat de lucruri) / 152
Lacrima pomilor / 153
Cântare țării / 154
Dedesubt sub morminte / 155
Cuibul / 156
Taina curgerii / 157
Câte lucruri ca și fântâna / 158
Pe un drum ce adesea / 159
Prea bun pământul rece / 160
Când sfârșit-am lucrul / 161
Sonet / 162
Sunt zile vânturoase / 163
O pasăre demult plecată / 164
Emil Vora, poetul / 165

Volumul de față este realizat după manuscrisul poetului Emil Vora, încredințat de fiul acestuia, Alexandru Maroiu, în semn de omagiu adus autorului.

Copacul dintre ani

Rănitul trup și gura arsă
De-al focului neîndurat destin
De care zeii îi făcură parte
El, le trimite a lui împotrivire
Ca fericit să se întoarcă acasă.

Lângă izvor cu vatra de lumină
Unul din neamul de neobosiți
Câți au bătut la porți închise
La pragul însorit acum vine
Cuminte să adoarmă ca un fiu
La sânul cald și protector
În brațe la părinți.

Ei singuri străjuindu-și timpul
La focul din cămin și lângă vatră
Au privegheat și au știut s-aștepte
Ca lujerul s-apară și să crească
La temelia neamului și-a casei dragi
Copacul dintre ani cu ramuri drepte.

Inima

Oricum aş încerca să-ncep
Un cântec, tu inimă îl știi mai dinainte
Fără să scrii și să citești cuvinte
Și-abia acuma taina o pricep
De ce bătăile ce tu le numeri rămân sfinte.

O, inimă, tu luminoasa mea fereastră
Setoasă gură ce te-adapi numai cu sânge
Izvor al cărnii-n care viața curge
Și face floarea de cireș și bolta-albastră
Să fie minunate frumuseți ce-n tine se vor stinge.

Zglobie-n anii tineri ca o ciută
Când fugărită sare stâncile de munte
Zăpada piscurilor albe ai purtat-o-n frunte
Și ochii-au umezit, și-ai plâns de nimenea știută
Când veninoșii colți mi te-au făcut să suferi.
Și-ai vrut peste prăpăstii să întinzi o punte.

Prin arșiță și plină de dogoare
Din care te-ai aprins ca un vulcan
Tu ți-ai udat copacul vieții an de an
Și-alătura de-nghețul mărilor polare
Întinse-s zonele toride peste care treci
În toată desfătarea razelor de soare.

O, inimă, prea bună și prea rea
De câte ori n-am vrut să mi te-apropii
Deschis să ne vorbim, pășind alături, unul altuia
Și să gustăm din bucuria celor dintâi pași
Scutiți de îndoieli și de regrete
Și fericiți că am lăsat urmași.

Și, totuși, îmi ești atât de dragă inimă
Oricâte ne-nțelegeri mari ne-au despărțit
Că ne-am iubit și ne-am dorit cu patimă –
Zvâcnești într-una inimă în piept, zvâcnești,
Și frică-mi e de ultima bătaie
Că am să mor și n-am să știu cum ești.

Nufărul

Pe întins-albastru lac,
Nuferi albi se desfac,
Și fac fața lui mai plină,
De farmec și de lumină.

Nuferilor, de n-ați fii
Cerul nu s-ar oglindi,
Cu obrazul lui răsfrânt
Din înalt până-n adânc.

Floare-a lacului ce ești,
Lacul mi-l întinerești,
Și-oricine pe lac când vine,
Îl faci tânăr ca pe tine.

Și iubitei mele-i place,
Floarea ta cum se desface,
Peste fața lacului,
Ca stelele cerului.

Nufăr înflorit în zori,
Tu nu ești ca alte flori,
Să dai buzna prin grădini
Să te-agăți și să te-anini.

Tu ca floare ai rămas,
Prieten lacului retras,
Neștiind ca tine altul,
Nici adâncul, nici înaltul.

Mulți te-or vrea, mulți s-or întrece,
Dar puțini te vor culege,
Necunoscând lacului,
Tainele adâncului.

Salt

Așa a fost la început.
Eu, un copil mic și nepriceput,
Tu, un pisc afară din cale de înalt
Mare și necunoscut,
Spre care am făcut mărețul salt.

Cu timpul, ce lucru minunat
Multe între noi s-au petrecut și s-au schimbat.
Eu, am devenit mai cutezător
Tu, ca un munte tainic al tăcerii
Mai retras și mai întunecat.

Binefăcătoarea lumină de soare
Mi-a arătat întâile izvoare
Pe unde tu ai trecut și ai copilărit
De-acolo, atras ca de-o vrajă,
Am pornit înspre tine
Adâncit în freamăt ca un codru care visează.
Și-n timp ce ne apropiam
Tu, ai rămas același care erai
Iar eu am devenit un altul,
Scoborându-te din tot înaltul.

Este, fără-ndoială-clar:

Că eu m-am făcut mare
Deși am trecut din vârtoare-n vârtoare
Și ca orice lujer de pom și floare,
Am crescut, iar tu,
Oricât aș vrea să cred că mi s-a părut,
Ai mai îmbătrânit și ai scăzut.

Și-acum, când s-a sfârșit saltul;
Când suntem, ca atunci, la început,
Cu tot drumul care l-am străbătut,
La egală depărtare unul de altul
Deși eu m-am mărit
Iar tu te-ai mai pipernicit,
Se poate vedea de oricine:
Cât de puțin a rămas între mine și tine.

Somn fără cântec

Țărmuri și ape
Flutură zările
Lor, depărtările
Nu le încape.

Bat rugă vrerile
Fruntea țărâni
Pe floarea mâinii
Mai triste-s serile.

Oriunde urmele
Oameni și burguri,
Cheamă-n amurguri
Numele, numele...

Treceri

Cu toate trecerile trec
Atâtea scuturări ca păsările-n stol,
Cum lucrurile-n ele se petrec
Și pline sunt de un frenetic gol.

Și uneori, înfiorat, ascuți
Fântâni ce murmură-ndelung,
Așa cum frunze fremătând răspund
Și bat, zvâcnind, cu inimile celor mulți.

Sunt treceri dintr-o parte în cealaltă,
Tot altele de fiecare dată,
De gânduri vii și multe, felurite,
Ce-au răsucit spirala lor deplină
Ca noaptea vâlul ei prin frunzele rărite,
Din rădăcini și până-n vârful prin tulpină.

Sunt treceri care vin și se repetă
Ca anotimpurile-n ciclul unui an,
Ori ca amurguri cu-nserarea-ncetă.
Și treceri sunt, destule, de adio,
Ne-nchipuit de grele și fără repetare,
Ce lasă-n noi prezența lor fierbinte –
Și clipe sunt, în care se mai pot șopti
Celor din jur, ultimele cuvinte.

Vânzătoarea de noapte

Stafie dulce-a zidurilor unde te-a desprins
Nedreapta lumii-orânduire să trăiești
Îmbietor și cald oricui zâmbești
Și treci în fiecare un roșu foc aprins.

Molatic arcuit când stă bronzatul trup
Seducător întins în jocu-i de meduză,
Privirile arunci dogorător și-ades ursuză
De câți îți mușcă carnea și ți-o rup.

Și în răstimpul clipei celor ce te cheamă
Să-ți numere pe sâni arginiții pentru pâine,
Tu-ncerci amarnica tristețe a unui mâine
Când vei putea fi liberă și mamă.

Vreme îndelungată

Încerc ca mulți cei dintre noi
Ce umblă vreme-ndelungată
În căutarea unei împliniri
Cu sufletul și inima curată.

Voi încerca cum pot găsi
O cale, și-o pârgie vieții,
Chiar dacă sunt mereu începător
Ca-n anii cei dintâi ai tinereții.